

***
kad ir kaip
garsiai kalbu
mintyse
nesakau tau
to ką slepia
ji
atsiminimų dalis
trapi
užmiršta
pasiklydus
***
susegiau
gėles
nakties
apkloto
pakraščiuos
pabiro
gabaliukai
tos nakties prisiminimo
***
pilys
minčių
man nežinomų
pasistatė pačios
nepajutau
įsiklausiau
ir išgirdau
kaip vėjas
šnara
mano minčių
kloduos
išpučia senus
rudeningus lapus
takelin
kur
pirmos snaigės
bučiuoja
Žemę

***
aš pamiršiu
suolelį
lelijas vandeny
paukščius
skaidriame vandenyje
užgniaušiu kvapą
panirsiu
į sniego pasaulį...
***
tamsu
tylu
ramu
žvaigždžių takas
palei mano langą
kviečia
ragina
spingsi
savo
mano
akimis
-ateik...
ateinu.
***
nupiešiu gyvenimą
ir žuvį danguje
namus
žmones skubančius
tik
bijoju
nedrįsau
prašyt aš jos
pirmosios snaigės
palietimo

***
vėl tos pačios
lelijos
baltos
lyg perlai
tyriausi
jau kyla
laužia
vis labiau
bruzdantį
trapų ledą...
***
Palytėjo vėl mane
Pirmosios snaigės nėrinys
Nustoję tuksėjusi
Širdis
Iš neįprasto
Svaigimo
Netikėto
Palytėjimo
***
kartais
pamirštu
kaip šalta
jiems lauke
spingsint
traškančiam
šalčiui
rieda
jų
nebylios
ašaros
be
raudos
be
dejonės
Nors...

***
subyrėjo
vėl naktis
per trapi
pernelyg lengva
jog vėl
sugniaužus
rankoj
byra
lūžta palengva
kas ją suklijuos?
Nežinau...
argi vėl ateis nakties
vėsa
tamsuma
padengta
magiška
sidabrine
šviesa?
***
ar turi
medis širdį?
besidaužančią
taip
kaitriai
draskančią krūtinę
nenuilstančią
pilną
troškimų
svajonių
magijos
Ar turi?
Tokią kaip žmogaus...